

Siyaset 1

– yolcu9901 · 10 Nisan 2020

"Yazının uzununu kısası olmaz, nahoşu ya da ne hoşu olur." yolcu9901

Siyaset sözcüğü dilimizdeki birçok sözcük gibi Arapçadan gelmektedir

Siyaset sözcüğünün kökeni, "siyasa" (eğitmek, düzenlemek, yönetmek) sözcüğüdür. Bu kökten, dilimize seyis, sipahi, süvari vs. sözcükleri de girmiştir.

Siyaset sözcüğü kadar sık kullandığımız hatta birini diğerinin yerine koyduğumuz "Politika" sözcüğü nerden gelir?

Antik Yunan'da şehir devletlerinin adına "polis" denirdi. Örneğin Konstantinopolis (Konstantin'in devleti)... Politika sözcüğü de "polis" yani devlet sözcüğünden türetilmiş olup, devlet işlerini yürütme sanatı anlamındadır. Siyaset ve politika sözcükleri, bizim ülkemizde genellikle aynı anlamda kullanılmaktadır.

Türk Dil Kurumu da siyaset için "devlet işlerini düzenleme ve yürütme sanatıyla ilgili özel görüş veya anlayış" derken, politika için de "devletin etkinliklerini amaç, yöntem ve içerik olarak düzenleme ve gerçekleştirme esaslarının bütünü, siyaset, siyasa" diye ifade ederek politika ve siyaset sözcüklerinin aynı anlama geldiğini kabul etmiştir.

Özetle, bu sözcüklerin (politika ve siyaset) ikisi için de "Devleti, dolayısıyla toplumu yönetme sanatıdır." diyebiliriz.

Buraya kadar anlatılanlar, siyaseti, devleti yönetenlerin ya da devleti yönetme isteği içinde olanların yani muhalefetin tekeline bırakılmaktadır. Buradan bakınca halklara yönetilmek hakkı kalmaktadır.

Yüzyıllarca mutlakiyetle yönetilen devletlerde, yönetilmek halklara kader olarak dayatılmış. Bu kaderi çeşitli sebeplerle kabul etmeyen, isyana kalkışanlar da katliama, kıyıma uğramışlardır.

İmparatorlukların, krallıkların (yönetim şekli ister mutlakiyet isterse monarşi olsun) tarihi, bu kanlı katliamların ve zulümlerin tarihidir aslında...

Söz konusu yönetenler, sözde asillerdi. Halk da işçiler, köylüler, köleler ve zanaatkârlardan oluşuyordu.

12. ve 13. yy.da zanaatkârlar aynı zamanda ticaret de yaparak güçlenip ayrı bir sınıf olarak karşımıza çıkarlar. Bunlar, ne köylüdür ne işçi, zanaatta hünerli ticarete başarılı zengin burjuvalardır.

Burjuvalar, ticaretten kazandıkları paralarla, toprak sahiplerinden yani asillerden toprak alarak mülk edinirler. Edindikleri mülkleri korumak adına, mülkiyet hakkı, insan hakkı, okuma hakkı gibi taleplerle, halkın desteğini de alarak, 15. ve 16. yy. boyunca feodalizmin tutunduğu dalları ve tabuları yıkarak aydınların desteğinde aydınlanma sürecini başlatırlar.

Avrupa'da başlayan aydınlanma mücadelesi, güçler dengesini kralların ve kilisenin aleyhine değiştirmektedir. Krallar, meşruti yönetimlerle, yetkilerini halkın temsilcileriyle paylaşmaya razı olsalar da aydınlanma ateşi, sözde asillerin süslü kumaşlarını yakmakta, tabuları yıkmaktadır.

Amerika'da başlayan iç savaş ve bunun sonucunda (1781) Amerika burjuva devrimi ve 1789 Fransız devrimleri ile burjuvazi halkın ve aydınların da desteğini alarak iktidarı ele geçirmiştir.

Süreç, ulusal devletlerin oluşma sürecidir. Son imparatorluklar, Osmanlı İmparatorluğu ve Çarlık Rusya'sı da Birinci Paylaşım Savaşı (1914- 1918) sonrası, tarihin sayfalarına gömülmüşlerdir.

Görülebileceği gibi burjuvazi iktidara yürürken yenilikçi, aydınlanmacı, devrimci ve hümanisttir. Halkların ve aydınların desteğini ve güvenini bu özellikleriyle kazanmışlardır.

Ne var ki (1789 Fransız İhtilalini başlangıç kabul edersek) o günlerden günümüze burjuvalar, yaklaşık üç yüz yıl ulus devletleri yönetmektedirler. Büyük topraklara, fabrikalara ve diğer üretim araçlarına sahiptirler.

Bu üç yüz yılda burjuvazi güçlendikçe rengini değiştirdi. Artık burjuva kapitalistlerin, şairin dediği gibi, "yedikleri insan eti içtikleri kan olmuştur"

Halklar ya kendi küçük toprağında çiftçi ya şehirlerde işçi ya da devlet hizmetinde memurdurlar. Yani ücretli kölelerdir.

Demokrasi ve özgürlükler burjuva yasalarının izin verdiği kadardır. Yasaları, burjuva iktidar ve sözde muhalefet partilerinin milletvekilleri yaparlar. Bağımsız yargının bağımsızlığı, burjuva yasalarıyla sınırlıdır.

Montesquieu (1689 – 1755 Fransız düşünür)' da "Özgürlük, yasaların izin verdiği her şeyi yapma hakkıdır" dedikten sonra, "Yasalar özgürlükler için şart ama yeterli değil" diyerek önceki sözüne açıklık getirmiştir.

Evet, dört yılda bir seçimler yapılır. Halkın seçme, seçilme hakkı vardır var olmasında onun da sınırları vardır. Milletvekili adayları halkın içinden de gelse burjuva devletine bağlı kalmak, var olan düzeni korumak yükümlülüğü ile gelir. Yoksa adaylıklar baştan engellenir. O yüzden belli zamanlarda iktidarlar değişir ama halkın durumu değişmez.

16. yy.da Machiavelli (1469- 1527), burjuva siyasetinin manifestosu diyebileceğimiz düşünce ve gözlemlerini Prens (Hükümdar (1531) adlı eserinde, siyasetçilerin ikiyüzlü olduklarını söyler. Siyasi liderleri kurnaz, verdiği sözleri tutmayan, zalim, insanları yalanlarıyla ikna eden yalancılar olarak tanımlar.

Süleyman Demirel (1965– 1993)'in de söylediği "Dün dündür, bugün bu gündür." anlayışıyla dün söylediklerini bu gün inkâr ederler, demektedir.

Bu kirli siyasetin temsilcileri, toplumsal gösterilere, düzenleri için tehdit oluşturmuyorsa, hoşgörülüdürler. Adam Smit (1723 – 1790 İskoç filozof) bu durumu "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler!" diyerek ifade etmiştir. Süleyman Demirel'de taleplerini duyurmak amacıyla yürüyüş yapanlar için, "Yollar yürümekle aşınmaz" sözünü kullanmıştır. Bu ifadeler ne anlama geliyor: Siz yürüyün, gösteri yapın, slogan atın, çığlık atın, biz bildiğimizi yaparız!

Bildikleri tek şey, halktan alıp kapitalist burjuvalara kaynak aktarmak, ülkenin yer altı ve yer üstü kaynaklarını uluslararası tekellerin talanına açmaktır. Çünkü varlık nedenleri budur.

Buraya kadar siyaset ve politika sözcüklerinin dilimize nereden geldiğini; burjuva sınıfının işçi-köylü sınıfından farklı bir sınıf olduğunu ve üretim araçlarının sahipleri olmalarından dolayı işveren zenginler olduğunu öğrendik. Gücünü zenginliğinden alan bu sınıfa kapitalist, ekonomik ve siyasal düzenine de kapitalizm diyoruz.

Kapitalistler için siyaset, adalet, eğitim ve diğer kurumların hatta dinin bile varlık nedeni burjuva kapitalist düzenin bekası içindir.

Kapitalistler ve onların sözcüleri, kendi düzenlerini kutsayarak, değişmez olduğunu vurgulayıp, halklara kader olarak dayatmaktadırlar.

Oysa "Emperyalizm ve kapitalizm yerkürenin kanseridir. Yerin altını üstünü talan ederken, insani değerleri de yok eder"

Bu gerçeği (işçi, işsiz, köylü, memur) bütün dünya halkları, üç yüz yıl boyunca yaşayarak ve ağır bedeller (açlık, işsizlik, yoksulluk savaş vs.) ödeyerek öğrenmişlerdir.

"Politika ile uğraşmayacak kadar akıllı olanlar, daha aptallar tarafından yönetilerek cezalandırılırlar." Eflatun (platon MÖ. 427- 347, Yunan filozof)

"Politikacılar dünyanın her yerinde aynıdır, nehri olmayan bir yere köprü yapacaklarına söz verirler." Nikita Khrushchev (Kruşçev, 1894-1971, Rus devlet adamı)

"Demokrasilerde meclisler ahır gibidir, içerdeki tepişir ama tekmeği hep dışarıdakiler yer." Eflatun

"Demokrasi halkın, halk tarafından, halk için sopalanmasıdır." Oscar Wilde (1854- 1900, İrlanda yazar)

Önemsediğim bu sözleri de paylaştıktan sonra yazımı şöyle sonlandırmak istiyorum.

"Kapitalizm, her ülkede milyonlarca kandırılmış ya da korkutulmuş salak ve onların sırtında yüzlerce asalak ile varlığını sürdürür."

Her ülkede asalakların sayısı genel nüfusun yaklaşık %10'u kadardır.

Bu orana din görevlileri ve düzenin bekçileri de dâhildir.

----- Tahir Eker 8.4.2020